

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Oratio Prima. Explicat mysteria observandorum in Sacristia, &
indumentorum Sacerdotalium.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

ORATIO PRIMA.

Explicat mysteria observandorum in Sacristia, & indumentorum Sacerdotalium.

OMnipotens sempiterne Deus amator humani generis, supra omnem captum hominum & Angelorum, qui per Spiritum S. tuum in Conc. Trid. Sess. 21. c. 5. & Can. 7. nobis dicis habere tremendum hoc, ad quod me accingo, Sacrificium, multos eosque maxime insignes ac solennes ritus, quorum nullus supervacaneus aut inanis existimandus est, verum omnes eò spectare, ut & tanti Sacrificii Majestati magis eluceat, & salubribus mysteriis intuendis ad rerum divinarum, contemplationem excitent fideles. Da gratiam, ut juxta illud Exod. 12. observabis caerimonias. Imprimis omnes rubricas ante in & post Sacrum accuratè observem. Dein ad omnes caerimonias, quæ varias virtutes ac mysteria indicant, vivacem ejusmodi reflexionem habeam. Ut opus illud (quod indies perago, ad quod totâ vitâ meâ me satis præparare non possem; quodque nobilissimum est inter omnia, quæ peragere possum; & omnem Angelicam transcendit sublimitatem) aliquomodo condignè, & sanctissimæ tuæ voluntati conformiter conficiam.

Lotio Mannum.

IN hunc finem, ut quidquid possum à mea parte, contribuam, memor illius Exod. 3.

D 2

Solve

Solve calceamentum de pedibus tuis (omnes affectus malos ac inordinatos exue) *locus enim sanctus est*, Sacristiam intrans, imaginabor mihi, eam cœnaculum esse, in quo Sacramentum Eucharistiæ instituísti. Et quia tu ibidem præviè accepto linteo præcinxisti te, & mitsâ in pelvim aquâ cœpisti lavare pedes Discipulorum & extergere. Præcingam me ferventi contritionis actu, eoque lavans ac extergens animam meam ab omni peccati luto (juxta illud I. Cor. II. *Probet autem se ipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat*) ne judicium mihi manducem & bibam, sed ut partem tecum habeam, dicam eodem fervore & intentione [quâ Petrus dixit: *Non tantum pedes, sed & manus & caput*) *da Domine virtutem manibus meis ad abstergendum omnem maculam, ut sine pollutione mentis & corporis valeam tibi servire.*

Dum lotis manibus paro me ad induendum vestes sacras, occurret illud Pauli: *Induimini D. N. J. C. viscera misericordie, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam, expoliantes veterem hominem cum artibus suis, & induentes novum.*

Amictus ab amiciendo dicitur. Olim etiam dicebatur anabolagium.

DUm amictum induo, recordabor primò mihi Domine, quòd divinitas tua veste humanitatis tecta sit. 2dò. Veli, quo benedictam faciem tuam velarunt in domo Caiphæ impii Judæi. Quòd rubricis conformiter super caput imponam radendo quasi coronam, eò quòd

quòd absit mihi gloriari nisi in ignominia & cruce tua.

Oratio. [*Impone Domine capiti meo galeam salutis ad expugnandos diabolicos incursum*] excitabit in me spem & fiduciam ad temperandam pusillanimitatem, quam adfert timor & reverentia tanti Sacrificii peragendi. Cujus tempore Angeli profundissimo cultu te adorant, & Dæmones contremiscunt, nec satis mirari possunt Sacerdotem in peccato, sine reverentia, debitâ præparatione, ex frigida consuetudine Altare accedentem. Quia autem spes ita divinæ innititur misericordiæ, ut nostris exhibitis obsequiis valdè confortetur. Hinc amictum super humeros pono ad significandam teste Hug. à S. Viçt. fortitudinem bonorum operum, quibus me munire debeo, ut spes firma sit, & eam in me diffidentiam & pusillanimitatem tollat in consecrando, sumendo te Deum infinitæ potentiæ ac Majestatis, quæ aliàs Sacrificii fructum impedire posset. Nam cum misericordia sit super omnia opera tua Domine, *si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad te, & quidquid petierimus, à te accipiemus.* 1. Joan. 2.

Alba à Greg. Nazianz. poderis dicta, quòd ad pedes dimitteretur, ab aliis linea camisia Sacerdotalis.

DUm Albam induo, recordabor vestis albæ, in qua Herodes tibi ò sapientia æterni Patris tit fatuo illulit. Per quod utique à Patre æterno promeritus es, ut in cælo vesti-

menta tua sint alba sicut nix. Quod me quoque animare debet ad confusionem quaecumque tolerandam à stupido hoc mundo veram nesciente sapientiam. Qui ad suas vanas interrogaciones & illusiones ne responsum quidem meretur, sicut tu Herodi nil respondisti.

Oratio (*Dealba me Domine, & munda cor meum, ut in sanguine agni dealbatus gaudiis perfruar sempiternis*) innocentiam & vitæ puritatem designat, quæ vestis debet esse Sacerdotum. Sicut autem Alba non nisi multis lotionibus & percussionibus ad suum pervenit candorem, ita animæ candor laboriosis utique acquiritur mortificationibus ac pœnitentiis. Et in hoc sensu lavare oportet Sacerdotes stolas suas, & dealbare illas in sanguine agni. Apoc. 7. Hunc in finem tuam exoptulo gratiam Domine ferventis maxime caritatis. Cùm Apoc. 3. mihi inclames: *Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, ut locuples fias, & vestimentis albis induaris.*

Cingulum, Manipulus, aliàs Sudarium, brachiale, mantile dictum. Stola in Ordine Romano dicitur Orarium ita ab Oratore dictum, quia Oratorum & Predicatorum habitus est. Et hinc tantum datur Presbyteris & Diaconis, quorum tantum munus est concionari. Erat etiam olim vestis candida pertingens ad talos.

Nunc inducta Albâ mutata est in torquem.

DUm Cingulum, Manipulum & stolam arripio, occurrent animo funes & catenæ, qui-

quibus tu mi JESU circa corpus, brachia, collum ligatus ex horto Gethsemani ab uno ad aliud tribunal, & ad Calvariaë montem tractus tam immaniter & raptatus fuisti.

Oratio [*Præcinge me Domine cingulo puritatis, & extingue in lumbis meis humorem libidinis, ut maneat in me virtus continentiaë & castitatis*] utique me admonet hujus Angelicæ, mihiq̄ ante omnia necessariaë virtutis per continuam carnis edomationem cum tua gratia acquirendæ.

Oratio (*Merear Domine portare manipulum fletus & doloris, ut cum exultatione recipiam mercedem laboris*) inculcat tristitiam & dolorem de peccatis propriis & alienis cum sancta indignatione & ferventi desiderio eliminandi omnia honori & amoris Dei adversantia. Manipulum NB. olim Sacerdotes alligabant ad sinistrum brachium ad abstergendas devotionis lacrymas; quas tempore Sacrificii profundeabant. Ah quam sanguineis deplorandum est lacrymis, quod lacrymæ tam piæ modò raræ sint. Ah mi JESU, qui sanguineis hanc ipsam nostram sordidiam lacrymis in horto & cruce deplorasti. Si donum lacrymarum ob peccata mea ego non merear, saltem dum crucis signum supra manipulum exosculor, eumque sinistro impono brachio. Dic cum efficacia & motu singulari interno animæ meæ illud Cant. 8. *Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. Quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus amulatio.*

Oratio (*Redde mihi Domine stolam immortalita-*

tis, quam perdidisti in prevaricatione primi parentis, & quamvis indignus accedo ad tuum sacrum mysterium, merear tamen gaudium sempiternum) Obedientiæ me admonet Domine legi tuæ adhibendæ. Et hinc, ne semel in gratiam tuam receptus denuò recalcitrem, lex tua erit juxta illud Prov. 1. *Tanquam pretiosus torques collo meo imposita.* Et eo quoque sine stolam ab utraque parte opponam pectori, ut legem tuam semper ante oculos habeam juxta illud Deut. 6. *Verba legis ligabis quasi signum in manu tua, & movebuntur ante oculos tuos.*

Casula etiam dicitur penula, tunica, cappa, planeta. Olim tota clausa erat, post tempora Ruperti divisa est.

DUm Casulam induo, recordabor purpurei indumenti tui in domo Pilati, & tunicæ illius inconsutilis, quæ tecum quasi crevit, & à benedicta matre tua facta tibi primum tanquam puerulo imposita est, in qua & crucem portasti, & cum singulari providentia caveris; ne sub Cruce illa scinderetur. Symbolum utique est caritatis non ferentis scissionem, quæ est vestis nuptialis. Matth. 22.

Oratio [*Domine, qui dixisti, iugum meum suave est, & onus meum leve, fac ut istud portare sic valeam, quòd consequar tuam gratiam; Amen.*] Suum effectum habeat per caritatem. Da amor æternæ, ut illâ velut vestimento per totum indutus mihi & aliis benedictionem tuam impetrem, & quidem in virtute Crucis tuæ, cujus figuram ideo in casula porto. Hæc sunt
mi

mi Domine, quæ breviter, dum me induo, antecedenter autem sæpè paulò fusiùs ad excitandum in me fervorem ac devotionem debitam, ruminabõ.

Byretum corona.

DUm Byretum capiti impono, reminiscar spineæ coronæ tuæ, & ingentis ideo tibi inflicti cruciatûs. Cogitabo etiam memoriale hujus coronæ esse eam, quæ in vertice mihi raris est, circularem figuram. Quæ cum præterea index sit regię dignitatis, quâ Sacerdos præfulget, & simul perfectionis huic statui congruentis, hinc altè cordi meo hærebit infixum illud ad Rom. 6. *Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, & non obediatis concupiscentiis ejus.* Ne ex mitissimo JESU, qui fecit nos regnum (quod per verba consecrationis ipsi dominatur Deo) & Sacerdotes Deo & Patri suo. Apoc. 1. Fias mihi irreconciliabilis per totam æternitatem Judex Sacerdotes damnatos præ aliis magis cruciaturus.

Abitus ex Sacristia.

DUm Byretum indutus profundam imagini crucifixi facio reverentiam è Sacristia ad Altare abiturus. Petam à te mi Domine liberationem à distractionibus, & primum hoc in toto mundo opus sanè non deproperabo memor illius Is. 61. *Ego Dominus odio habens rapinam* (utique etiam furto debiti temporis patribilem) *in holocausto.* Univerſim quoad Sacerdotalia indumenta reflexionem meretur memoranda Carnotensis sententia: *Ornamenta hac*

non sunt virtutes, sed virtutum insignia, quibus tanquam Scripturis utentes admonentur, quid debeant appetere, quid vitare, & ad quem sua facta dirigere. Et hinc Innoc. III. benè monet: *Provideat ergo diligenter Episcopus* (quia plura hujus indumenta majoris quoque in eo requisitæ perfectionis sunt signa) *& attendat Sacerdos studiosè, ut signum sine significato non ferat, ut vestem sine virtute non portet, nè fortè sit similis sepulchro de foris dealbato, intus autem omnia plena spurcitie. Quisquis autem sacris indumentis ornatur, & honestis moribus non induitur, quantò venerabilior apparet hominibus, tantò indignior redditur apud Deum. Pontificalem itaque gloriam jam honor non commendet vestium, sed splendor animarum.*

ORATIO SECUNDA.

Explicans requisita ad Sacrificium.

Altare quasi alta Ara.

Requisita ad tremendum hoc Sacrificium dum percurro, eorum simul significationem in ordine ad congruos eliciendos affectus mente volvam. Atque cum primis Altare designabit mihi mensam Domine, in qua ultimam habuisti Cœnam, Item Calvarix montem, in quo cœuentum peregisti Sacrificium. Demum ob conjunctos cœmento lapides Ecclesiam tuam in unum coadunatam.

Sacer-